

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA FINANSÓW

Warszawa, 30 sierpnia 1956

Nr 12

Poz. 31—33

T R E S C :

OKÓLNIKI

Poz. 31 z dnia 8 sierpnia 1956 r. Nr KS 20/56 w sprawie kar przewidzianych w § 32 uchwały Nr 527 Prezydium Rządu z dnia 2 lipca 1955 r. w sprawie zasad rozliczeń za dostawy, usługi i roboty.

Poz. 32 z dnia 13 sierpnia 1956 r. Nr KS 19/56 zmieniający okólnik Nr KS 34/55 z dnia 8 grudnia 1955 r. w sprawie klasyfikacji i rozliczania kosztów ogólnofabrycznych.

Poz. 33 z dnia 13 sierpnia 1956 r. Nr KS 22/56 w sprawie sprawozdawczości statystycznej z wykonania planu techniczno-przemysłowo-finansowego przemysłu wielkiego i średniego na rok 1956 (wzór P25 — Dział IV).

SPROSTOWANIE.

KOMUNIKAT

31.

OKÓLNIK Nr KS 20/56

z dnia 8 sierpnia 1956 r.

w sprawie kar przewidzianych w § 32 uchwały Nr 527 Prezydium Rządu z dnia 2 lipca 1955 r. w sprawie zasad rozliczeń za dostawy, usługi i roboty.

W związku z wątpliwościami czy i w jakim zakresie przedsiębiorstwo wierzytel może dochodzić w drodze postępowania arbitrażowego kar przewidzianych w § 32 uchwały Prezydium Rządu z dnia 2 lipca 1955 r. w sprawie zasad rozliczeń za dostawy, usługi i roboty (Monitor Polski Nr 66, poz. 861) w świetle przepisów § 6 i 7 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 24 sierpnia 1955 r. w sprawie stosowania i trybu dochodzenia kar za naruszenie dyscypliny rozliczeń (Monitor Polski Nr 77, poz. 938), Ministerstwo Finansów po porozumieniu się z Główną Komisją Arbitrażową i Narodowym Bankiem Polskim wyjaśnia co następuje:

Wierzyciel, który dochodzi swej należności w postępowaniu arbitrażowym wskutek niezłożenia przez dłużnika polecenia przelewu, może domagać się zasądzenia przez komisję arbitrażową także i kar przewidzianych w § 32 wymienionej uchwały, przy czym komisja arbitrażowa zasądza te kary na wniosek wierzyciela zgodnie z przyjętymi zasadami.

Nie jest wykluczone również dochodzenie w postępowaniu arbitrażowym kar przewidzianych w § 32 uchwały w tym przypadku, gdy wierzyciel mogąc uzyskać kary w trybie bankowym, nie skorzystał z tej drogi; wierzyciel nie uzyskuje jednak wówczas zwrotu poniesionych kosztów postępowania.

Z-ca Dyrektora Zarządu H. Druska

32.

OKÓLNIK Nr KS 19/56

z dnia 13 sierpnia 1956 r.

zmieniający okólnik Nr KS 34/55 z dnia 8 grudnia 1955 r. w sprawie klasyfikacji i rozliczania kosztów ogólnofabrycznych.

W związku z postanowieniami:

- § 3 uchwały KC PZPR i Rady Ministrów PRL z dnia 9 kwietnia 1956 r. o rozszerzeniu uprawnień dyrektorów państwowych przedsiębiorstw przemysłowych i uchyleniem zarządzenia Ministra Finansów z dnia 1 sierpnia 1955 r. w sprawie kontroli przestrzegania dyscypliny finansowej w zakresie etatów, stawek i funduszu płac zarządów przedsiębiorstw przemysłowych (Monitor Polski Nr 77, poz. 936),
- § 21 uchwały Nr 244/56 Rady Ministrów z dnia 11 maja 1956 r. w sprawie zmian w organizacji i działalności Oddziałów Zaopatrzenia Robotniczego (Monitor Polski Nr 57, poz. 620)

— w okólniku Nr KS 34/55 z dnia 8 grudnia 1955 r. w sprawie klasyfikacji i rozliczania kosztów ogólnofabrycznych (Dz. Urz. M.in. Fin. Nr 16, poz. 67) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W części I — „Klasyfikacja kosztów ogólnofabrycznych”, w grupie A — koszty administracyjno-gospodarcze:

- a) poz. 1 „Płace pracowników zarządu” otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Płace pracowników zarządu

Do pozycji tej zalicza się płace podstawowe i uzupełniające oraz przypadające od nich składki na ubezpieczenia społeczne pracowników zarządów przedsiębiorstw.

Powyższe odnosi się do:

- a) zarządów przedsiębiorstw przemysłowych jednozakładowych oraz zarządów przedsiębiorstw przemysłowych pod zarządem przymusowym,
- b) zarządów zakładów przemysłowych, działających według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego,
- c) zarządów przedsiębiorstw przemysłowych wielozakładowych,
- d) zarządów zakładów przemysłowych, działających wg zasad wewnętrznego ograniczonego rozrachunku gospodarczego — o ile właściwy minister nie postanowi inaczej.

O zaliczeniu danego pracownika do zarządu przedsiębiorstwa (zakładu) winien decydować zatwierdzony we właściwym trybie schemat organizacyjny tego przedsiębiorstwa (zakładu), zawierający podział wszystkich jego komórek i stanowisk na „zarząd” i „ruch”. W ramach zarządu przedsiębiorstwa (zakładu) należy brać pod uwagę zarówno pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjno-biurowych w grupie przemysłowej, jak też pracowników obsługi w zarządzie, tj. woźnych, gońców, sprzątaczy (czek) pomieszczeń administracyjnych, portierów, palaczy i szatniarzy w pomieszczeniach administracyjnych oraz kierowników samochodów osobowych, w przypadku, gdy pracownicy ci nie wchodzą w skład personelu odrębnego wydziału.

Do pozycji tej nie zalicza się płac pracowników, należących w myśl instrukcji w sprawie opracowania projektu Narodowego Planu Gospodarczego — do grupy działalności nieprzemysłowej, w szczególności nie zalicza się tu płac personelu administracji gospodarki nieprzemysłowej (Wn konto 167) oraz pracowników zatrudnionych przy kontrakcji i skupie (Wn konto analityczne 121)."

- b) W pozycji 3 „Pozostałe koszty administracyjno-gospodarcze” dodaje się nowy pkt 5) o brzmieniu:

„5) wydatki dokonane z funduszu dyspozycyjnego; urzędnicy analityczne prowadzone do konta 159 „Koszty ogólnofabryczne” winny umożliwić wyodrębnienie sumy wydatków z funduszu dyspozycyjnego spośród innych kwot objętych pozycją „Pozostałe koszty administracyjno-gospodarcze”.

- 2) W części I — „Klasyfikacja kosztów ogólnofabrycznych”, w grupie B — Koszty ogólnoprodukcyjne:

- a) w poz. 1 „Utrzymanie obiektów ogólnego przeznaczenia” po wyrazach:

„Do pozycji tej zalicza się również” dodaje się zdanie: „— koszty amortyzacji i ogólnego utrzymania (w tym także koszty ogrzewania, oświetlenia, sprzątania) pomieszczeń

użytkowanych nieodpłatnie przez placówki gastronomiczne prowadzone przez Oddziały Zaopatrzenia Robotniczego, jak również koszty amortyzacji i ogólnego utrzymania pomieszczeń, użytkowanych odpłatnie przez zakłady i warsztaty usługowe, zakłady przetwórcze, punkty sprzedaży detalicznej, magazyny, pomieszczenia pomocnicze oraz biura Oddziałów Zaopatrzenia Robotniczego.

b) w poz. 6 „Podatki, opłaty, świadczenia” wyrazy: „wypłaty wynikające z karty górnik, hutnika, stoczniowca” zastępuje się wyrazami: „wypłaty związane z Dniem Górnika, Hutnika, Stoczniowca”;

c) ilekroć mówi się o pracownikach objętych (lub nie objętych) rejestracją, należy rozumieć, że chodzi o pracowników należących zgodnie z schematem organizacyjnym — do „zarządu” wzgl. do „ruchu” przedsiębiorstwa (zakładu).

3) W części II „Rozliczenie kosztów ogólnofabrycznych” w ustępie 1:

a) pkt 3) otrzymuje brzmienie:

„3) kwoty należne przedsiębiorstwu od Oddziałów Zaopatrzenia Robotniczego z tytułu odpłatnego korzystania przez niektóre agendy OZR z pomieszczeń przedsiębiorstwa (Wn 093 — „Rozrachunki z samodzielnymi oddziałami przedsiębiorstwa”). Ponadto wyjaśnia się, że usługi przedsiębiorstwa macierzystego, przy którym zorganizowano Oddział Zaopatrzenia Robotniczego, na rzecz tegoż Oddziału — np. remonty, usługi transportowe — należy w przedsiębiorstwie kalkulować i księgować w sposób następujący:

a) cenę sprzedaży tych usług, ustaloną zgodnie z postanowieniami § 21 Uchwały Nr 244/56 w wysokości faktycznych bezpośrednich kosztów własnych (bez narzutów) — księguje się na dobro konta 195 „Sprzedaż usług” i w ciężar konta 093 „Rozrachunki z samodzielnymi oddziałami przedsiębiorstwa”;

b) rzeczywisty koszt własny tych usług, ustalony wg zasad kalkulacji ogólnie przyjętych w przedsiębiorstwach przemysłowych, tj. łącznie z narzutami kosztów ogólnych (wydziałowych, ogólnofabrycznych) — księguje się na dobro konta 165 „Wykonanie planu kosztów własnych produkcji towarowej” (przy usługach zaliczanych do produkcji towarowej) lub na dobro odpowiedniego innego konta Rozdziału XIII Ramowego Planu Kont — „Produkcja i gospodarka nieprzemysłowa” (przy usługach nieprzemysłowych) — i w ciężar konta 195 „Sprzedaż usług”;

b) dotychczasowy pkt 3 oznacza się jako pkt 4).

Z-ca Dyrektora Zarządu H. Druska

33.

OKÓLNİK Nr KS 22/56

z dnia 13 sierpnia 1956 r.

w sprawie sprawozdawczości statystycznej z wykonania planu techniczno-przemysłowo-finansowego przemysłu wielkiego i średniego na rok 1956 (wzór P 25 — Dział IV)

W związku z postanowieniami § 3 Uchwały KC PZPR i Rady Ministrów PRL z dnia 9 kwietnia 1956 r. o rozszerzeniu uprawnień dyrektorów państwowych przedsiębiorstw przemysłowych oraz wobec uchylecia zarządzenia Ministra Finansów z dnia 1 sierpnia 1955 r. w sprawie kontroli przestrzegania dyscypliny finansowej w zakresie etatów, stawek i funduszu płac zarządów przedsiębiorstw przemysłowych (Monitor Polski Nr 77, poz. 936) Ministerstwo Finansów, Zarząd Księgowości, po porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym wyjaśnia, że w sprawozdaniu z wykonania planu kosztów — wzór P-25 — Dział IV — „Koszty ogólnofabryczne” (Instrukcja w sprawie sprawozdawczości statystycznej z wykonania planu techniczno-przemysłowo-finansowego przemysłu wielkiego i średniego na 1956 r.) nie należy wypełniać zawartych w pkt. 3 danych uzupełniających, dotyczących elementów kontroli płac i etatów zarządów przedsiębiorstw (premie zmienne i pozostałe płace, zatwierdzony fundusz płac, przeciętna ilość pracowników objętych rejestracją).

Z-ca Dyrektora Zarządu H. Druska

SPROSTOWANIE

W zarządzeniu Ministra Finansów Nr 91/56 z dnia 31 lipca 1956 r. określającym skład i tryb postępowania Kolegiów Odwoławczych prezydiów wojewódzkich rad narodowych (m. st. Warszawy i m. Łodzi) orzekających w sprawach szkód w majątku Powszechnej Organizacji „Służba Polsce” oraz ustalającym postępowanie przy realizacji należności z tytułu tych szkód (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 11 poz. 28) prostuje się następujące błędy drukarskie:

w tytule zamiast „skład i tryb Kolegiów” powinno być „skład i tryb postępowania Kolegiów”;

we wstępie zamiast „szkół” powinno być „szkód”;

w § 5 ust. 3 w pkt 1 i 2 skreśla się znaki przestankowe zamieszczone na końcu wstępnego zdania.

KOMUNIKAT

W Nr 21 Biuletynu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego pod poz. 58 zostało ogłoszone pismo okólne Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów Nr 11 z dnia 16 lipca 1956 r. w sprawie właściwego kwalifikowania jednostek gospodarczych do działu „budownictwo”.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 10-12

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40; półrocznie — zł 22; kwartalnie — zł 12.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 1529-91/1-601 w NBP V Oddział Miejski w Warszawie.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji w terminie do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Cena zł 0,50.

ODBIORCA